

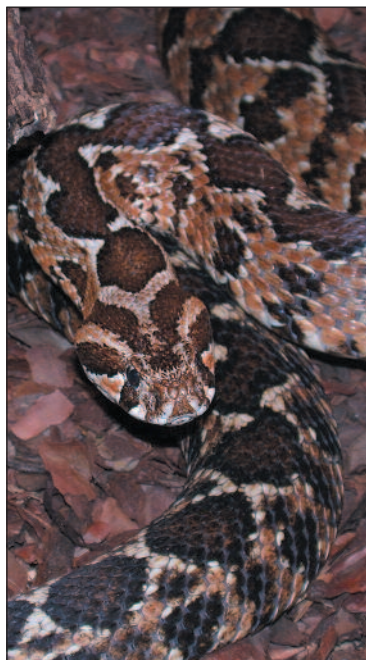
Vipera a bibliai területekről

Terráriumban a palesztin vipera

Írta: Dernei Zsolt

A nagytestű viperák egyik igen szép képviselője a palesztin vipera (*Vipera palestinae*, WERNER 1938). A robusztus felépítésű viperát egyesek korábban a *Daboia* nemzetségbe sorolták, mások hosszú ideig a *Vipera xanthina* alfajának tekintették. Mára úgy tűnik végérvényesen a *Vipera* nemzetségbe tartozó önálló, egységes fajról beszélhetünk, amelynek nincsenek alfajai.

Leírás

Kissé hosszúkas, háromszög alakú feje alig válik el a nyaktól, széles, erősen domborodó orrpajzsa szinte megnöveli az orrhegyet. Pupillája rés alakú. Pikkelői erősen ormósak. A test alapszíne vörösesbarna, vagy homoksárga, szürkés, barnás foltokkal. A háton közepén többékevésbé összefüggő kerek, vagy szögletes foltok vannak sorba rendezve, és cikk-cakk vonalban futnak végig. A foltok szélei csontfehérek, vagy sárgák. Az oldalán a szabálytalan foltok egyenlő távolságra vannak egymástól. A fejen a szem irányába futó, V alakot mintázó szalag látható. A kifejlett állat 100-120 cm hosszú.

Élőhely

A palesztin vipera Szíria, Jordánia, Izrael és Libanon területén honos. Kerüli a sivatagos vidékeket. Bokrokkal, fákkal benőtt élőhelyeken fordul elő. Előnyben részesíti a nedves, nyirkos erdőket, patakok, vagy öntözőcsatornák környékét. Előszeretettel üti fel tanyáját az emberi települések környékén, mezőgazdasági területeken. A forró, nyári meleg elől sziklahasadékba, üregekben húzódik vissza. Ekkor inkább éjszaka aktív. Élőhelyén egerek, patkányok, madarak szelnek az étlapján.

A terráriumban

Egy hím és egy nőstény állatnak elegendő egy 120 x 60 cm alapterületű és 60 cm magas terrárium. A fűtést és a világítást 2 db 60 W teljesítményű spot-izzó biztosítja, napi 10-12 órás ciklusban. Célszerű az UV-fény használata, amelytől az állatok színe megélné. Berendezésként lapos kőveket, száraz faágakat, gyökereket használhatunk. Díszíthetjük a terráriumot műnövényekkel is. Az állatok rendszeresen isznak, ezért egy kisebb vizestálalt helyezünk a talajba. Nálam az állatoknak parafakéreg szolgál búvóhelyül. Talajként nagyobb darabokból álló fenyőkéreg a megfelelő, de célszerűbb macskaalomot használni, mert jó nedvességképesége miatt a terrárium könnyen tisztán tartható. Ha nyeléskor a táplálékcsatornába bejut egy-egy alomszemcse, az nem okoz bélelzáródást! Etetéskor célszerű a takarmányállatot előzőleg leölni.

Hazájukban augusztusban rakják le 7-20 db tojásaikat. Annak ellenére, hogy egy viperafajról van szó, a palesztin vipera tojásokkal szaporodik. Sajnos ezt a fajt eddig még hazánkban nem sikerült szaporítani. Állataimat rendszeresen telettetem. A második teletetés 2001. decemberétől a következő év január 10-ig tartott. Az állatokat téli pihenőre egy ládába helyeztem széna közé. Természetesen nem maradhatott el a vizestál sem. Ez

azért fontos, mert a kígyók a telelés alatt többször is isznak. A zsákos telettetés nagy hibája, hogy az állatok nagyon könnyen kiszáradhatnak. A telelő helyiség hőmérséklete 12°C volt. Szakirodalmi adatok szerint ez a telelési idő és hőmérséklet megfelelő. A hím az ébresztést követően rövidesen vedlett, és érdeklődően párási magatartást mutatott. A táplálékot visszautasította. A nőstény viszont jól evett, de nem vedlett, csak április végén, viszont ekkorra már a hím érdeklődése „elszállt”, a nőstény jelenléte közömbös volt számára. Az idei telettetést is hasonló módon végzem, de most 3 hónapig teszem el az állatokat. A palesztin vipera egyébként a párást követően 35 nappal rakja le tojásait. Viszonylag elhúzódik a kelési idő: 39-62 nap. A tojásokat nedves keltetőbe kell helyezni, a keltetőközeg nedves perlit vagy tőzeg lehet.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy ez a vipera nagyon ingerlékeny, agresszív kígyó. Mérge a viperák között is az egyik legerősebb. Hemotoxikus hatású mérge az emberre potenciális veszélyt jelent. Tartása csak a gyakorlott terraristának javasolt, de tartásához így is engedélyre van szükség.

(Köszönöm Tóth Tamásnak a cikk megírásához nyújtott segítségét.)

